

מִסְטָרָא דְחֶסֶד ומבאר שמש"כ ונתן אהרן הטעם לדבר הוא מפני שאהרן בא מצד החסד ולכן הוא זה שישפיע את החסד ויבטל את כח הדינים של השעירים. **עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים, עַל דֵּי־יָקָא, בְּגִין דְּתַתְּבָסָם מִטְרוֹנִיתָא** ומש"כ על שני השעירים בדוקא נכתב תיבת "על" כי אהרן הוא זה שישפיע למלכות שהיא על ולמעלה מאחיות שני השעירים שהם בחו"ב דז"א דנוגה דאצילות והוא בכדי שתמתק המלכות מדיניה הקשים (מק"מ). ומש"כ **גֹּזְרַל אֶחָד לִיהוָה וְגֹזְרַל אֶחָד לְעִזָּאוֹל וְהָא תְרִין שְׁעִירִין אֵינֻן, אִמָּאי חָד לִיהוָה קֶשֶׁה** שהרי שני השעירים האלו הם בחו"ב דנוגה דאצילות וא"כ למה שעיר אחד הוא לה' והרי היה צריך לשלוח את שניהם לעזאזל שהוא ז"ן דנוגה דבריאה (מק"מ). **אֵלָא אָמַר קֹדֶשׁא בְרִידָהוּא, יְתִיב הָאֵי גַבְאֵי, וְחָד יִזִּיל וְיִשׁוּט בְּעֵלְמָא** אלא כך אמר הקב"ה ישאר שעיר אחד אצלי שהוא כנגד החכמה דנוגה הממותקת יותר ושעיר אחד שהוא כנגד הבינה דנוגה שהוא דין יותר קשה ילך וישוט בעולם בכדי לחפש את עוונות ישראל, **דְּאֵלְמַלְי תְרוּיְהוּ מוֹדְוּוֹנָן, לָא יְכִיל עֲלָמָא לְמִסְבַּל** כי אם שניהם היו מתחברים ביחד לא היה העולם יכול לסבול את תוקף הדין (מק"מ).

השעיר לעזאזל יוצא ומחפש עוונות בעם ישראל ולא מוצא

נִפְק הָאֵי, אֲזִיל וְשֹׂאט בְּעֵלְמָא, וְאִשְׁכַּח לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל,
בְּכַמָּה פּוֹלְחָנִין, בְּכַמָּה דְרַגְיִין, בְּכַמָּה נְמוּסִין טָבָן,
לָא יְכִיל לְהוּ ולכן השעיר שכנגד בינה דנוגה יצא לשוטט בעולם ואז הוא מוצא

את עם ישראל בכמה עבודות להשי"ת ובכמה מדרגות ובכמה הנהגות טובות ועי"כ הוא אינו יכול להם, בְּלֹהוּ שְׁלָמָא בִּינֵייהוּ, לָא יְכִיל לְמֵיעַל בְּהוּ בְּדִלְטוּרָא ועוד שיש שלום בין כולם ועל כן הוא אינו יכול להכנס בהם ע"י רכילות וקטרוג. (אִיל וְשֵׁאט בְּעֵלְמָא, וְאַשְׁכַּח לְיִשְׂרָאֵל כְּהַאי גּוֹנָא) (נ"א יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא אוּף הָכִי כְּהַאי גּוֹנָא) הַאי שְׁעִירָא אַחֲרָא שְׁלַחִין לֵיהּ בְּמִטּוּלָא דְכָל חוּבֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל ואז השעיר האחר שהוא כנגד בינה דנוגה שולחים אותו לעזאזל במשא עם כל עוונות בני ישראל.

ביום הכיפורים הס"מ מלמד סנגוריה על עם ישראל

תַּאנָּא, כְּמָה חֲבִילֵי טְרִיקִין מוֹדוּוֹנִין (נ"א מוֹדְמִנִין), דְּאֵינִין תַּחֲוֹת יְדֵיהּ ולמדנו שכמה חבילות של מלאכים הנושכים כנחשים ומתחברים כאחד והם תחת ידו של אותו שעיר, וְכִמְנֵן לְאַלְלָא אַרְעָא, עַל כָּל אֵינִין (דף ט"ג ע"א) דְּעֵבְרִין עַל פְּתַגְמֵי אוֹרֵייתָא והם ממונים לרגל את הארץ ולחפש את כל אותם העוברים על מצות התורה (רמ"ק). וְהָהוּא יוֹמָא, לָא שְׂכִיחַ דִּילְטוּרָא (ס"א פְּטָרָא) לְמַלְלָא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל ובאותו היום של יו"כ לא מוצא המלשין שום קטרוג ופתחון פה בכדי לקטרג ולדבר על ישראל. כִּד מָטָא הַאי שְׁעִירָא לְגַבֵּי טוּרָא, כְּמָה חִידוּ עַל חִידוּ מִתְבַּסְמִין בְּלֹהוּ בֵּיהּ וכאשר מגיע השעיר

אור הרשב"י

רק ע"י סיבה. ובטל דבר בטל שנאה. אבל האהבה היא בעצם.

הלימוד היומי

לע"ג בועז בן מירה ז"ל

אצל הר העזאזל כמה שמחה על שמחה מתעוררת בין החיצונים ואז כולם שמחים ונמתקים בו כי אנו שולחים את השעיר הזה לס"מ והוא שמח על שניתן לו המתנה שלא ביגיעה ואז הוא נמתק. **וְהָהוּא נִרְדִּינָא דְנַפִּיק, אַהֲדַר וְאָמַר תּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ דִּישְׂרָאֵל, קִטְיִגּוֹרָא אֶתְעָבִיד סִיגּוֹרָא** ואז אותו המלאך חבלה שיצא בתחילה לקטרג שהוא בינה דנוגה הוא חוזר ואומר שבחים על ישראל ואז הקטיגור נעשה סניגור כי הס"מ מלמד סנגוריה על ישראל (מק"מ).

הקב"ה נותן עצה לעם ישראל בקרבנות ועולות כדי לסתום פיות המקטרגים **וְתָא חַיִּי, לֹא דָא בְּלַחֲדוּזֵי הוּא, אֶלָּא בְּכָל אַתְר** **דְּבַעֲיִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְדַּכְּאָה מְחוּבֵייהוּ** ובא וראה שלא זו בלבד בשעיר המשתלח שנמתק הס"מ והוא לא מקטרג, אלא בכל מקום שרוצים ישראל להיטהר מעוונותיהם, **קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹזַן עֵיטָא לְקִשְׂרָא מְאִירֵי דְרִינָא, וְלְבַסְמָא לְהוּ בְּאִינוּן קְרַבְנִין וְעֶלְוֹן, דְּקַרְבִּין קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכַדִּין לָא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא** אז הקב"ה נותן להם עצה איך לקשור את בעלי הדין שלא יקטרגו עוד וכן לבסם ולמתק אותם באותם הקורבנות והעולות הנקרבים לפני הקב"ה ועי"ז לא יכולים המקטרגים לקטרג עליהם. **וְהָהוּא יוֹמָא יִתִּיר עַל כָּלָא, כְּמָה דְּמַבְסְמִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא לְכָלָא, הֵכִי מְבַסְמִין לְכָל אִינוּן דְּאִית לְהוּ דְּלְטוֹרָא** (ס"א פט"א) אמנם אותו היום של יוה"כ הוא יותר מכל שאר הימים כי כמו שמתבסמים ומתמתקים ישראל למטה מכל הדינים כך נמתקים

למעלה כל אותם הכוחות שיש להם קטרוג ופתחון פה על ישראל **וְכֹלֵא קֶרְבָּנָא הוּא וּפּוֹלְחָנָא דְקֶרְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא** אולם בכל יום אין אנו נותנים חלק ממש אל החיצונים אלא כל המעשים שנעשים הם קרבן ועבודה לקב"ה ואז הקב"ה נותן לחיצונים את חלקם מהקרבן בכדי שיתבדלו מהקדושה ולא יקטרוגו על ישראל אמנם ביוה"כ גזר הקב"ה שישלחו ממש את חלק החיצונים את ארץ גזירה כי רצונו יתברך להשפיע לחיצונים את זוהמת העוונות של ישראל (רמ"ק).

כמעשה התחתונים כך מעשה העליונים

תֵּאנָא, בְּהֵיא שְׁעָתָא דְכֶתִיב ולמדנו שבאותה השעה שכתוב, **וְלָקַח אֶהְרֹן אֶת שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְגו', מִתְעַרְיִן אֵינּוֹן בְּהֵהוּא יוֹמָא לְעֵילָא, וּבְעֵיִן לְשִׁלְטָאָה** (נ"א לְשִׁטְאָה) **וְלִמִּיפָּק בְּעֵלְמָא** מתעוררים ביוה"כ שני השעירים למעלה שהם חו"ב דנוגה דאצילות והם רוצים לצאת ולשלוט על העולם בכדי לחפש את עוונות ישראל בכדי שיוכלו לקטרג ולשלוט עליהם. **פִּיּוֹן דְּכֶהֱנָא מְקָרַב אֵלֵינוּ לְתֵתָא, מִתְקַרְבִּין אֵינּוֹן לְעֵילָא. כְּדִין עַדְבִּין סְלָקִין בְּכָל סְטָרִין** והרי כל פעולה שעושים למטה היא מעוררת גם כן את הפעולה שלמעלה ולכן מכיון שהכהן שלמטה הוא מקריב את שני השעירים למטה אז לכן הוא גורם שיוקרבו גם שני השעירים שהם חו"ב דנוגה למעלה ואז הגורלות עולים בכל הצדדים דהיינו, **כֶּהֱנָא יְהִיב עַדְבִּין לְתֵתָא, כֶּהֱנָא יְהִיב עַדְבִּין לְעֵילָא** שכאשר הכהן נותן גורלות למטה מי לה' ומי לעזאזל כך הכהן העליון שהוא המלאך מיכאל נותן גורלות